

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, Mgr. et Ing. et Bc. Radovana Havelce, JUDr. Milady Tomkové a Mgr. Jana Passera v právní věci stěžovatelky **V. Z.,** za účasti **Ministerstva vnitra,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 19. 7. 2006, č. j. 56 Az 95/2005 – 52,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 19. 7. 2006, č. j. 56 Az 95/2005 – 52, nebyl stěžovatelce ustanoven zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 20. 3. 2006, č. j. 56 Az 95/2005 – 39, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 13. 6. 2005, č. j. OAM-951/VL-10-ZA07-2005, jímž byla zamítnuta žádost stěžovatelky o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. V odůvodnění usnesení krajský soud uvedl, že stěžovatelka byla vyzvána k předložení vyplněného formuláře potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech a dále, aby sdělila, jakým způsobem a v jaké výši platí nájem ubytovateli či pronajímateli a jak si opatřuje finanční prostředky na svou výživu a ošacení, a aby svá skutková tvrzení doložila listinnými důkazy. Na tuto výzvu, která jí byla doručena dne 20. 6. 2006, nereagovala. Proto nebyl stěžovatelce advokát ustanoven.

Proti tomuto usnesení podala stěžovatelka v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž vyjádřila nesouhlas s napadeným usnesením a namítala, že nedostala formulář od soudu 060, i když bydlí stále na stejné adrese. Proto také na výzvu krajského soudu nereagovala. Dále poukázala na čl. 37 odst. 2 a 4 Listiny základních práv a svobod a § 17 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Nepřítomnost právníka a tlumočníka podle ní vedla k jednostrannému hodnocení situace. Byly tak porušeny §§ 3, 4, 14, 15 a 17 správního řádu. Proto se domáhala zrušení napadeného usnesení a přiznání kasační stížnosti odkladného účinku.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadené usnesení v souladu s ust. § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. v rozsahu a z důvodů, které uplatnila stěžovatelka v kasační stížnosti a přitom sám neshledal vady uvedené v odst. 3 citovaného ustanovení, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Podle § 35 odst. 8 věta prvá s. ř. s. navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je - li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát.

Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Dospěje - li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly.

Z dikce citovaných ustanovení vyplývá, že účastníku lze ustanovit zástupce pouze tehdy, jsou - li splněny dvě podmínky. Jedná se o účastníka, u něhož jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a je to třeba k ochraně jeho zájmů. V projednávané věci se krajský soud zabýval splněním první zákonné podmínky, a když shledal, že není splněna, druhou podmínkou se již pro neúčelnost nezabýval.

Podle judikatury Nejvyššího správního soudu je povinnost doložit nedostatek prostředků jednoznačně na účastníkovi řízení, aby soud mohl posoudit, jsou - li splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Pokud účastník tuto povinnost nesplní, soud výdělkové a majetkové možnosti sám z úřední povinnosti nezjišťuje (viz. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2005, č. j. 7 Azs 343/2004 - 50, uveřejněné pod č. 537/2005 Sb. NSS).

Ze soudního spisu vyplývá, že dne 20. 6. 2006 byl stěžovatelce doručen přípis krajského soudu ze dne 16. 6. 2006, ve kterém byla vyzvána, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení této výzvy zaslala zpět soudu řádně vyplněný formulář „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro rozhodnutí o žádosti na ustanovení právního zástupce“, jenž byl přílohou tohoto přípisu, a současně byla vyzvána ke sdělení, jakým způsobem a v jaké výši platí nájem ubytovateli či pronajímateli a jak si opatřuje finanční prostředky na svou výživu a ošacení. Na tuto výzvu stěžovatelka ve lhůtě stanovené soudem nereagovala. Krajský soud proto nepochybil, když za této situace stěžovatelce zástupce z řad advokátů neustanovil. Tvrzení stěžovatelky, že jí nebyl doručen žádný formulář od soudu 060 je účelové a nepravdivé, protože jednak zásilku obsahující přípis a vzor 060 stěžovatelka převzala dne 20. 6. 2006, což potvrdila svým podpisem, a jednak dne 20. 7. 2006 byl krajskému soudu tento vyplněný formulář doručen.

Nejvyšší správní soud proto z důvodů výše uvedených kasační stížnost podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. Ve věci rozhodl v souladu s § 109 odst. 1 s. ř. s., podle něhož rozhoduje Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti zpravidla bez jednání, když neshledal důvody pro jeho nařízení.

O stěžovatelkou podaném návrhu, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek podle ust. § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud nerozhodl, neboť by to bylo nadbytečné, když samo podání kasační stížnosti má podle § 32 odst. 5 zákona o azylu odkladný účinek.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1, věta první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nestanoví - li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatelka v řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení a Ministerstvu vnitra žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2007

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu